

למעלה חוזרת ליכנס חוץ יסוד דאימא כבראשונה א"כ גם היא חוזרת להסגר ולהספס סס ואיך היא מגדלת לחסדים האחרים אשר עס. אבל הענין הוא כי כיון שבירידתם למטה נחגלו בגילוי גמור קבלו הארה גדולה מהם ובהם נתגלית הארתם ונמגדלו הם מעמלם ונתפשטו ולכן גם הם אח"ך חוזרים ליכנס במקום שהם כבר קנו בעמלם כח וחוק ההגדלה ויש יכולת בהם להגדיל את החסדים הסתומים אשר עס. הבחי' ה' היא החלק של הארס אשר מתפשט ועולה מחוץ לגדי יסוד דאי' בדמות החלל שיש בין יסוד דאי' לגופא דאי' וע"כ גם הם מאירים הארה גדולה בחסדים הסתומים שבחוץ יסוד דאימ' באופן ששני בחי' הגו' מתחברות וזו מאירה בחסדים הסתומים מלד פנים וזו מאירה בהם מלד חוץ ועל ידי שתיים ביחד מגדילין ומאירין את החסדים הגו' וע"כ נגדל ז"א. וסנה אחר שהקדמנו לך הקדמה זו נבא עתה אל כונתנו כי הנה הארת הבחי' ה' שעלת' למע' בחוץ להאיר את החסדים הסתומים שבחוץ יסוד דאימא. והנה עתה שנפרס המסך הגו' הנרמו במ"ש ופרוס סוכת שלום כו' נמצאו שהם נעלמים ומתעכבים שם למעלה בקביעות גמור ואינם יכולים לירד עד למטה מחמת המסך הזה הנפרס במקום החזה ונמצא נוחים עיקר הארתם בקביעות שם למע' במקום סיומם החסדים שהוא מן החזה ולמע' ומאיר' בהם הארה גדולה משא"כ כשלא היה עס המסך ההוא שהיו עולים ויורדים למטה. ופעם חזרה ירידתם למטה הוא לפי שחמד חשק כל דבר לחזור לשקרו והנה שורה הארה זו העול' ממטה למעל' היא בחי' החסדים המתגלים אשר למטה ולכן אחר אשר עולים חוזרים לרדת להתחבר בשרשם. אבל עתה ע"י פריסת המסך הזה נתעכבו למעלה וע"כ ניתוסף הארה גדולה בחסדים הסתומים שביסוד דאי' והרי זה תי' יתירה נוספת מחמת פריסת המסך הזה :

עוד יש תי' אחר ע"י פריסת המסך הזה והוא כי הנה אלו הנילווה של החסדים שעלו למעלה מחמת אור החוזר ממטה למעלה כנו' הנה הם מועטים אבל המקום למעל' הוא רחב מאד אבל למטה הוא להפך כי החסדים המגולים שהם תחת המסך הזה הנה הם רבים וגדולים אבל המקום הוא קטן ולר דחוק ולכן מכת היותם שם דחוקים בדוחק הנה הארתם בוקעת ועולה דרך המסך ככה חזק ובוקעים אותו ועול' נילוו' יתירות למעלה מן המסך. משא"כ בגלותם השומדות למעלה מן המסך שליוותם שם מרווחים בהתרחבות אינם בוקעים ויורדים למטה. ונמצא עתה כי כל אלו הגלויות וההארות נשארות למעלה מן המסך בקביעות וע"כ יש בהם שיעור לעלות למעלה עד המומי' דאי' ומאירים כל המקום שהוא שהם כל החסדים הסתומים שביסוד דאי' ובכל החומו' דאי' אור גדול מה שלא היה' כן בחחלה ערס פריסת המסך הזה וגם ענין הארס זו היא מכלל תוס' שבת כי עתה ע"י פריסת המסך הזה ניתוסף אור נפלא וגדול בז"א מה שלא היה' כן בזמנים אחרים. ודע כי אותם הנקבים הנפתחים עס במסך הזה ע"י עליית גלויות החסדים המגולים למע' בכח חזק כנו' הנה אינם חוזרים להסגר ושאר' פתוחים וע"כ ליוותם נקבים לרים ודקים וקטנים אין הנילוו' חוזרות לירד למטה דרך שם כי בעליהם שהיה בכח מסכת שהיו דחוקי' למטה נכנסו בחוכם בכח אע"פ שהם לרים אבל בדתם אינם יורדים בכח כי יש להם מקום רחב לעמוד למעל' והנה הנקבים הם לרים ולכן אינם יורדים אבל תועלת פתיחת הנקבי' ההם הוא כי יורדת הארתם למטה ומתגלים למטה מן המסך וז"ס משול' בענין סכך הסוכה כי לכתחלה לריך שלא יהיה מעובס כמין בית עד שאין הכוכבים נרא' מתוכה אבל לריך שיתראו ההארות ההם דרך הנקבים של המסך ה' ההוא כעין הכוכבים ה' והנה נבאר ענין ופרוס סוכ' כו' כי הנה יסוד דאימא נק' :

שלוש כי כל בחי' יסוד נקרא שלום כנועד ואנו מתפללי' שהיסוד הוא יתרחבו מחילותיו ויעשו כעין פריסת סוכה ה' ואהל המתרחב ומתפשט אל הגדין עד שיגיע לדפני גופא דז"א כדי שפי' כן ידומו כל הפועלויות והתקנות וההנחות הגיל' מחמת פריסת המסך הזה :

פסוק ושמרו בני' שנהגים לומר קודם הקדיש הוא לפי שהלילה היא בחי' שומר. **קדיש** של קודם העמידה של תפילת ערבית לא קבלתי ממו"ל רק כונת המ"צ הא' אבל לא הב' וסנה כונת המ"צ הא' הוא כדונת המ"צ הא' שביאר' בקדיש הא' של קודם יוגר דערבית אבל יש ביניהם קלת שינוי והוא שעתה בקדיש הזה תכוין כי אותם אופיות של אהיה יהיו אינם במילוי ההין רק במילוי אלפין אל"ף הא' יוד הא' יוד הא' וא"ו ותכוין בהם ששם בני' יעקב ד' :

דרוש א' לפתלת עמידה דליל שבת ובחחלה אודיעך כלל ה' לכל התפלות דשבת. **הנה ד' תפלות** יש בשבת והם תפי' ערבית ושחרית ומוסף ומנחה וצבת תפלה יש' ברבות כנועד ומה שחטוין דרך כללות דבר כולל בכל ארבע תפלות הוא זה. שחטוין כי שבעה ברבות הם סוד שבעה אופיות אהיה יהיו שהוא שם בן מ"ב דבריאה כנועד. **גם תכוין** בז' השמות היוצאים מהם שהם כסדר השבעה ברבות באופן זה שכלל ברכה תכוין לאות א' מן השבעה האופיות ה' ולשם א' מן השבעה שמות. וזה סדרן **בבחי' מנן אברהם תכוין בלות א** של אהיה יהיו ובשם היוצא ממנה שהוא שם **יהוה**. **בבחי' מתיים המתיים** תכוין בלות ד' ראשונה דאהיה יהיו ובשם היוצא ממנה שהוא שם **יהוה** בניקוי אלהים. **בבחי' האל הקדוש** תכוין בלות ה' דאהיה יהיו ובשם היוצא ממנה שהוא מנפין. **בבחי' מקדש השבט** תכוין בלות ד' אחרונה דאהיה יהיו ובשם היוצא ממנה שהוא **יה אדני** **בבחי' המחזיר שבינתו לעוון** תכוין לאות י' של יהיו ובשם היוצא ממנה שהוא שם אל **ובבחי' השוב שמך** כי תכוין בלות ה' של יהיו ובשם היוצא ממנה שהוא שם אלהים. **ובבחי' המבצר חת עמו ישראל בשלום** אמן תכוין בלות ו' של יהיו ובשם היוצא ממנה שהוא שם מלפין. והענין הוא כמ"ש בענין קב"ש כי עס אנו מכוונים אותם שלא כסדרן רק כמו סדר הכללים והמתולווחים בזה והם כסדר א' דאהיה ושם יהוה יורדין בה' אחרונה דאהיה ואז עולה ו' דיהיו ושם אל שהוא בלות ו' בגלות. ו' ואח"כ ה' ראשונה דאהיה ושם יהוה בניקוי אלהים עס ה' דיהיו ושם אלהים. ואח"כ יוד דאהיה ושם מלפין עס ו"ד דיהיו ושם מלפין אבל עתה הם כסדרן ממש כי לעולם בחי' ב' שמות מלפין מלפין הם בח"ה וביסוד ונמצא כי סוד סו' ברבות הם ז' ספי' תחתו' והם חנת"ש נה"י שהם ג' ברבות ראש' חג"ת וברכה ד' מלכות וג' אחרות נס"י. אבל לריך שנתע כ' ראש' שביארנו שכלל ז' ברבות שכלל תפי' מן הד' תפלות לריך לכיון בשבעה אופיות ובשבע' שמות היוצאים מהם עכ"ל יש חילוק א' בדבר זה והוא כי כפי ערך עליית וז"ן דרך המדרגות אשר אבאר לך בכל תפלה ותפלה כן ג"כ לריך לכיון בחלו האופיות והשמות כפי המדרגות והמעלות אשר עלו עד שם בבחי' אלו עמלם שהם למטה :

דרוש ב' **ער** הגו' עוד אודיעך כלל א' וסדר גלות בענין ז' ברבות יש בכל תפילה מד' תפיל' ומה ענינם דרך כלל ט' דע כי כל בחי' ג' ברבות הראשו' שם אבו' וגבו' וקדושת השם הם תמיד בג' ספי' אחרו' שהם בנה"י דאי' הנעשין ג' מוחין בז"א ואחר שנעשו בו בחי' מוחין בבחי' ג' ראשו' אבות וגבו' וקדושת השם בסוד ג' אופיות אסי' דאה"י עס ג' שמות היוצא' מהם כנו'. ואח"כ אנו ממשכים אותם לבחי' כתר של הנקבה בסוד ה' אחרו' של אהיה שעליה אמרו בהקדמת ס' התיקונים שהיא אלמנעית ג' מאלן וג' מאלן ואיהי באלמנעיתא כי היא בחי' כתר דקובץ והיא סוד ברכת מקדש ששבת והוא עס י"ה אדני' כמבואר אלל"ט בק"ש

גהות וביאורים לחיך חלל הגוף דאי' כדוחק גדול ולכן בוקעין הגבורות כ' מסכים יסוד דאחא ודונוני גופא דז"א ללאת אל יסוקר. אבל עתה שפרס התבך הנוצר במקום ההוא אז החסדים המגולים עמדו למטה מן המסך ונשאר המקום החלל אשר למעלה מן המסך לגבורות לנדר והמה עס בהתרחבות ואינם לריכים לנקות המסך ולירד למטה אל יסוקר. ש"ס ושפסו (ו) פי' ע"י פריסת המסך דיסוד דאחא הנוצר (ז) ע"י ע"פ שכל' דרוש כ' : (ח) הסכך. פתחי' (ט) א"מ ק"ל טענין סוכת המג אינו ענין לזה כלל. ואפשר שהיה ענין בחי' זו או בחנוכה שהרי המלכות אימא גופא אינו לוקח עד שחרית שבת. והתבונה הב' ככרפת השחר וכל עלייה זו דליל שבת תכונה כ' שהיא ג' לתימא קד ל"ל ול"ט : (ג) כ"כ א"מ והקסמי למורי הנאמן מהרי"ב ז"ל א"כ למה אין ושבין כסוכה כל ליל שבת. והשיב לי שטובה זו הוא בפנימיות גוף דז"א וח"כ אין הענין דומה לו. אבל כסוכות שהם המקיפים על הנוק' דז"א בין השולין ובין הפנימי לכן אנו יושבין כסוכה והוא אמת וליבז ונכון ודוק. ועוד דבא' איכא סכך לחוד בלא דפנות ואין כל דפנות ואל סכך בענין כדמוכה נגמחא : (ד) כי בעמידה זו מודונו עס רחל. פתחי' (ה) פתחי' טי"ג : נשאר שבת (ו) פי' ע"י פריסת המסך (ז) ע"י פתחי' חסד : (ח) פתחי' עס : (ט) ע"י אמת לישקב דק"ש ע"י שאלה י"ד :

דף ס"ט ע"ד

איך משתמשים במ"ב דבריאה בעולם האצילתי ?
למדנו על זה שמון ששון שזה מכיוון שחשפתה של האצילות היא דרך חבויאת.

שלהם שהיא בחי' העולמו' כנודע אבל עתה הוא בחי' הפנימיות שהיא בחי' הגשמו' כנודע. ונמצא כי עתה נעשין לה מוחין מן הנה"י דו"א מבחי' הפנימיות שבחסד כנו' ובכח' זו נקרא עתה חקל תפוחין קדישין בסוד המוחין הנק' קדש הנעשים לה מבחי' הנה"י הנק' בחי' חקל' שהוא סוד השדה וכל בחי' שדה הוא בנה"י כנ"ל בדרכים שקדמו כי כשעולים הנה"י למעלה נשאר מקומם בחי' שדה של זריעה כנ"ל. ולכן תכוין כי בזה היכולו יש בו ל"ה תיבות כנגד ל"ב נתיבות וכנגד ג' שביעי שהם סוד נה"י דו"א שנעשו לה עתה משם מוח' מבחי' פנימיות כנו'. ודע כי ביחס השבת כל הספי' נקרא כשיעו' מסתמא דליה אמנם ג"פ שביעי שבו היכולו הם בנה"י ו' ואחר כך בויכולו הב' יהו בחגי' ואח"כ בויכולו הג' יהו בחגי' כמ"ש במקומו בעי"ח:

ויכולו שאחר העמידה שחזר ואומר הש"ן תכוין כי עתה נכנסין בזה"א ג' פרקי' קדמאים דל' דללס דו"א מד' א' וזהו בענין ז"א. ובענין טוק' תכוין כי עתה מאירים חגי' דו"א בתפוחין דליה ומאורות האלו נעשין המוחין שלה עתה. וכבר ביארנו לעיל כי החגי' מלובשים תוך הנה"י וכולם יחד עומדות במקום א' שהוא במקום ג' אמנעו' וא"כ נמצא כי הטוק' איינה עולה עתה ממש בחגי' אבל עכ"ז היא מקבלת הארץ מהם בתפוחין שלה וא"כ ג"פ שביעי שיש בזה היכולו תכוין שהם בחגי' דו"א ונמצא כי ויכולו הא' שקבלו מן נה"י סיפה נקרא רחל חקל ועתה שמקבל' מן חגי' נק' חקל תפוחין כי ג' אבות נק' תפוחין דאית בהון חומר טומק ויזק כנודע. עוד מלאחי דרום אחר קרוב אל הנו' בענין ג"פ ויכולו לביל שבת:

הנה בויכולו הא' של העמידה עולים חגי' דו"א שהם ג"פ שביעי הנו' בויכולו וכללים בחגי' דו"א שוליים בל' דללס דו"א וחגי' דבריאה עולים בנה"י דו"א דאז' וכן כל המדרגות שהחתיים עולים על הסדר הזה עד שנמצא שעולים נה"י דעשיה במקום חגי' של העשי' ומקום הנה"י נשאר חלל ופנוי כנ"ל בסוד מחללי' מות וימת אח"ך בויכולו הב' שאחר העמידה לריכ' המל' דאז' לעלות בחגי' דאז' כדי לקבל הארץ מהמוחין שלה אשר שם בחגי' ואינה יכולה לעלות רק עד נה"י הנקרא מדת לילה לפי שהם המדה של שיעור קומת המל' הנקרא לילה אבל חגי' נקרא מדת יום וחומר ענין זה:

והנה עתה לביל שבת אינה יכולה לעלות במדת יום ולכן נשארת במקומה בנה"י שהם מדת לילה והארץ של המוחין שלה העומדים בחגי' יורדת למטה עד המוחין שלה אבל היא אינה עולה. וז"ס ברכת מעין א' של ליל שבת והוא כי נודע כי כל חזרת העמידה דש"ן היא בחגי' ולכן בשחרית דימי החול שהיא עולה ממש בחגי' הנקרא' מדת יום לכן יש חזרת העמידה גמורה אבל עתה שאינה עולה שם אמנם עכ"ז יורדת הארץ ממש אליה לכן היא חזרת מעין א' ולא גמורה בז' ממש אח"ך בויכולו הג' של הקדוש מקבלת הארץ מני' דו"א ע"ד הגו' בחגי' וז"ס מה שצריך לקבל הכוס בז' ידיו ממוזאר אלטו וע"ש:

כוונת הקדוש שאחר העמידה תכוין ממש ע"ד ב' הקדושים הא' כי המ"ב הא' שבו הוא בסוד איהיה י"ח אלא שמילוי הוא בסוד ס"ג כוס אלק' ה"י יו"ד ה"י יו"ד ה"י ויהי הוא בני' יתקן ואמנם מ"ב הב' לא קבלתו ממורי ז'ל ואחר כך תאמר מזורז לדוד ה' רועי כו'. כוונת הקדוש האחרון תכוין בז' ע"ד כל ג' הקדושי' הג"ל אבל יהיה מילואו בסוד ע"ב כזה אלק' ה' יוד ה' יוד ה' יוד והנה הוא בני' רי"ח ותכוין כי עם ל' אותיות שיש בדרכו את ה' המבורך ובכבוד ה' המבורך והם יו"ד יו"ד יו"ד הכל רמ"ח כמנין אברהם ואל תמנה אותי לעולם ועד כי הם יתיריים על החשבון הנו' גם המבורך מלא בואו. והנה אם שכתה לקבל תוס' חלק הרוח דקדושה שבת בדרכו הא' או אם לא שמעת אותו תכוין עתה בזה הכרטי האחרון לקבל בידך תוס' הרוח ותוס' הגשמה לפי שאם לא קבלת תוס' הרוח בדרכו הא' א"א שתקבל תוס' הגשמה בפרוסם סוכת שלום כנ"ל ולכן עתה תכוין לקבל ב' בידך תוס' הרוח והגשמה. אח"כ תלך לביאת ובכניסתך לבית האמר בקויר ובשמחה יתירה שבת' שלום כי הוא כחוקן המקבל את הכלם בשמחה גדולה ובס' פנים ואלו אמך קיימת בחיים חיותה

בק"ש דשחרית דחול במלת ועד דבשכמל"ו וע"ש. ואח"כ נעשין לה ג' מוחין שבה הנק' מב"ד מבחי' נה"י דו"א שהם ג' ברכו' אחרוני' והם רלה ומודים ושים שלום והם סוד ג' אותיות יה"ו בשלשה השמות היולאים מהם כנ"ל. ונמצא כי שלשה ראשונות הם נלח הוד יסוד דתימת הנעשים מוחי' בזה"א ונ' אחרונות הם נה"י דו"א הנעשים ג' מוחין בטוקבי' וחומר כלל זה בכל ההפלו' ואפי' בחפי' ימי החול ואמנם לריך שדעו כי כפי מליחות התפלה כך יהיה סדר הנו' ולא כל התפי' שוות בסדר אחד. **והנני מבאר לך סדר** הפי' ערבית דליל שבת ושאר התפי' יבארו כל אחד ואחד במקומו. הנה בחפי' ערבית דליל שבת ג' ברכותיה הראש' הם נה"י דדוכורא ששם יורד הו"א ה' ונ' ברכותיה האחרונות רלה ומודים ושים שלום הם ג' כי שם עולה הטוק' ופשוין ג' מוחין מנה"י ענמם הגז'ל שהם ג' ברכות ראשונות:

כוונת תיקון סדר ישמחו במלכותך כו' הנאמר עוד בשלשה חפי' אבל לא בתפלת המנחה. עוד אודיעך ענין פי' סדר ישמחו במלכו' כו' הנאמר בג' חפי' שתיקו לאומרו בג' תפילות דיום שבת בערבית ושחרית ומוסף ובתפלת המנחה לא נתקן לאומרו ועם הדבר הוא כמש"ל כי כל עליות שיש בכל הפל' דשבת הם כדי לקשר ז"ן יחד והוא כי בתפלת ערבית דליל שבת העליה ההיא היא כדי לקשר הטוק' עם ז"א ולהעלות בג' אחר' שבו ובתפלת שחרית דשבת בלחם ובחזרה וכן בתפלת מוסף ובחזר' כל אותם התפלת הם כדי להעלו' את הטוק' שתהיה שוה בשוה עם ז"א כמ"ש במקומו כי בחזרת הפלת מוסף נמצא' ז"ן שוין בקומת' ושומדים במקום או"א ולכן בכל חפי' מאלו התפי' הנו' אלו אומר' ישמחו במלכותך לרמזו כי כוונתינו בחפי' האלו היא להעלות המל' למעלה כדי שישמח בה ז"א בעלה וגם אהנו בניה עם בני' שומרי השבת ג'. **אבל** בחפי' מנחה דשבת כוונתינו להרחיק הו"א מן טוק' ולהעלו' את ז"א בדוקא דא"א כמ"ש במקומו ויקו' נשאר' למטה מרוחקת ממנו ולכן לא שייך ההם לומר ישמחו במל' כי הרי אז המל' מתרחקת מו"א ובעלה השמחה היא בלחות התפלה דמנחה **ד** **כוונת** אחת קדשת כו' והיא ברכה אמנע' דתפילת ערבית דליל שבת ענינה הוא כי נודע שבליל שבת נעשים בחי' מוחין אל המל'. ונודע כי כל בחי' מוחין הם מל' החכמה הנקרא' קדש וזהו אומרו אחת קדשת את יום השביעי כו'. ענין העמידה של תפילת ערבית' תכוין כי עד עתה היטה המל' בחי' נקודה קטנה תחת היסוד פכ"פ ועתה נגדל' היא ונעש' פר' בכל אורך נה"י דו"א אשר נסתלקו ועמדו ועלו למע' יחד עם ג' אמנעו' דו"א ונמצא כי תכלית התפלה של העמידה הזו היא לטורך רחל שחדווג עם יעקב:

ונבאר עתה ויטלו שתיקו לאומרו בתוך העמידה ואל' אחר העמידה ואל' על השלמן בסדר הקידוש. הנה נודע כי ג"פ אומרים ויכולו לביל שבת א' בתוך העמידה כו' כנ"ל ונודע הוא כי בכל פעם שאומר ויכולו יש בו ג' אלהים וג"פ שביעי כנו' בזוהר פ' בראשית. ונבאר עתה זה היכולו שבחך העמידה הנה ג"פ שביעי הם בחי' נה"י דו"א אשר עתה עולה עד שם המלכו' רחל ומודוונת עם יעקב. ואמנם אף כי בקבלת שבת עלתה עד נה"י דו"א אבל הענין הוא זה ובו יבאר ענין קריאת המל' בשם חקל תפוחין קדישין מה ענינו והוא. כי הנה בקב"ש בשדה אז נה"י דו"א עלו למעלה ושאר המקום פנוי וחלל במקומו ונמצא כי במקום אשר עומדים עתה האורות הנה"י ענמם נק' עיר ובתים וישבו ובאותו מקום החלל והפנוי נק' שדה שהוא בלשון תרגום חקל כי נסתלק ממש היסוד והאורות אבל איננו מדבר שמש ח"ו אבל הוא שדה ראו לזריע' ונק' מקו' תחום שבת כמבוא' באורך לעיל בכל הדרוש' שקדמו ומה שהוא מתחת למקו' זה האו' הפנוי שהוא למטה מכל העולם והוא שם נקרא בחי' מדבר שמש מדור הקל' שוין בו ישבו וגם איננו ראו לזריעה ה' כדמיון השדה הראוי לזריעה יען הוא מוכן וראוי לקבל בו הקדושה העליונה שנסתלק' ממש ואש"פ שלעיל ביארנו כי ג' מלות חקל תפוחין קדישין הם ג' בחי' עכ"ז אף בהיותה המל' במקום' שהיא במקום הפנוי שהי' בזה בחי' נה"י דו"א עכ"ז גם אז היתה המל' נקרא חקל תפוחין קדישין לפי שכל בחי' קדש הוא בסוד מוחין כי כל קדש הוא בתחמה אבל החילוק הוא כי אז בקבלת שבת היתה בחי' החי'ו'

אין נה"י דדוכורא בג' ראשונות. אלא זה נה"י דאמא שנכנס לז"א.

מה הכוונה יורד הו"א. איור ירידה יש כאן? ז"א רק מקבל מוחין.

הגחה (ב) - חסר ששם יורד הו"א בנבוקי. שמן ששון דף צי ע"ד אות ו'. גם שער הכוונות עני ע"ב.

ג' תפילות - ערבית שחרית ומוסף.

דגוהו וביאורים: א) פ' יעקב הנקרא ז"א: ב) א"ש כך מלאכי ולא עוד: ג) וזהו שמרי שבת שאינו בני ישראל משמרים הוונג מחול בשבת. פ"ח: ד) א"ש אולי מפני שבתפלת המנחה מהו ג' הראשונים והם יוסף ומשה ודוד ולכן אין אלו מוזכרים בתפלת המנחה. ולכן במקום ישמחו אלו אומרים נקדמן ג' פעמים כנלע"ד: ה) אבל מקום הפנוי הוא כדמיון השדה כמ"י: ו) פ' הם בנה"י משמרת דליה וגינות העמות שבסוף הספר גרם לפיל בשורה הקדומות נקרא שביעית משמרת דליה כו': ז) פ' כנר"ל את ל' המבורך יש י"ו אותיות וכנר"ל ל' כו' י"ד י"ח ל"ה ל"ה פ"ח פ"ח משמרת השבת:

ז' היכלי א"ח דברי' וזו ז' היכלי ז"א דברי' עולים ונכללים בז' היכלי א"ח המקבלים משם תוס' קדושה שבת. והנה ז' היכלי א"ח הם הנקראים בז"ש שזכרו כאן מלה הבל ח' כי הכל מלשון היכל ואלו הם. ויזכור את הכל יסוד. הכל יודק. הוד. והכל ישבחוך נחם. והכל יאמרו ת"ת. הכל ירוממוך נבו'. יולד הכל חסד. והרי ה' ו' על הסדר ממטה למעלה מיסוד עד חסד והגם מה שנקראים במלת הכל הוא כי כל א' מס"ק אלו הוא כלול מן ג' ש"ב הנפתחים עתה ביום שבת והנה הם נ' שערים כמנין כ"ל האמנם לא כל ז' היכלין דו"ח דבריאה עולים ונכללים בז' היכלי א"ח לקבל תוס' שבת רק נ' היכלות היותר ממוחזקים שהם בחי' החסדים והם היכל היסוד הנקרא היכל לצבת הספיר וזה עולה בצרבת יולד מתחילת הצרבת עד סדר אין ערוך לך ה' אלהינו כי' והיכל זה הוא העולה עתה בשבת למעל' מכל ש"ר ז' היכלי ז"א כנודע דיוסף חביבו דכולא אוליק על כולא כנו' בפ' שלח לך והוא מתעלה ועול' עד היכל אהבה דא"ח כי הנה הם בא"ח הוא היכל הו' העליון דכללות עולם הברי' כנודע ויבאחו היכל יש בחי' פנינו' היכל אהבה של א"ח וזה היכל היסוד דו"ח עולה עד שם מתחל לעי' ומקבל משם תוס' קדושה בצרבת יולד אור שהיא כנגד היכל לצבת הספיר שהוא יסוד דו"ח כנודע ועולה בכל ז' היכלין דבריאה ממטה למעלה והם סוד ז' פעמים הכל שזכר ביורה דשבת שהם ויזכור את הכל הכל יודק והכל ישבחוך כי' כנו' והם כסדרן ממטה למעלה מן היסוד עד החסד והנה נקשר היכל היסוד בהיכל אהבה העליון שבהיכל הו' הנק' היכל א"ח ומלת הכל הא' שזכר ביורה דשבת שהוא ויזכור את הכל הנה הוא היסוד התחתון דו"ח שכלל בכל ז' היכלין דילי' ונק' הכל' וזו עולה בז' היכל העליונים. היכל ה' העולה בסוד תוס' שבת הוא היכל הרגון התחתון שהוא ת"ת ורגמו כסדר אין ערוך לך ואין דומה לך עד אל ארון כי'. היכל ה' העולה בסוד תוס' שבת הוא היכל אהב' התחתון שהוא החסד ורגמו כסדר אל ארון על כל המעשים. אבל היכל דגמ' אש"פ שהוא קו ימיני והוא חסד איננו עולה לפי שהוא קשור עם היכל ההוד כי תריוויהם הם תפי פלגי נופא כנו' ולכך הוא ג"כ דין ואינו עולה. ועוד טעם אחר כנודע כי ירכין אינון לבר מגופא ולכן אפי' הגלגל נקרא דין:

אל ארון כי' כבר ביארנו כי הוא היכל אהבה דו"ח כי' אבל לריך שתינון כונה אחרת והוא כי המל' הנק' א"ל אדני' כמבואר אללנו סנה עתה יתוסף נב בה תוס' קדושה ועשית אדני במילוי שהוא בני' תרע"א ונק' עתה א"ל חלף דלת טון יוד והם בני' שבת לרמוז כי עתה היא קדושה עיקרית של יום שבת ממש. וענין זה תכין במלת אל ארון כי' אדני הוא טוק' וארון הוא דבורא שעתה אשר נתמלא שם אדני' במילואו אז הוא שבת כנו' ונק' ארון דבורא גם נרמו בחי' אל ארון על כל המעשים שהוא ג"כ בני' מספר ב' שמות הנו' שהם בני' שבת וזאת אות ה' של המעשים שהיא יתירה על חשבון הנו'. ובאחר וביום השביעי נתעלה וישב על כסא כבודו כי' ירעס לו הנה בימי החול א' מקנת בברי' וז"א ביזי' ומל' בעשיה וביום שבת הם מתעלים וז"א מתעלה אל ספריאה וזמ"ש נתעלה וישב על כסא כבודו כי' שנעלה מן היצי' וישב על כסא כבודו דבריאה :

בנות חפי' עמידה דשבת דשחרית ט' הנה אחר שהאמר פסוק אדני עפתי נפתח כי' קודם שתחיל צרבת אבות תכין לקבל תוס' הרוח דבורא ממדת יום שבת כנ"ל ואמנם תוס' שתיוסף בז"א הוא שעד עתה עדיין לא עלה שום עליה כלל רק שנכנס בחיובי מבחי' גדלות א' אורות מקיפין דללס דא"ח כנ"ל:

זנלע חיים כי מן הדרוש הוא דפסח יבאר לך כי בחפלת לחש דשחרית נכנסין נה"י דחו"ב הנק' מוחין פנימים דגדלות ב' ובחזרה נכנסין חג"ת שלהם שהם מקיפים ל' דללס דגדלות ב' ובמוסף דלחש חב"ד שלהם שהם מקיפים מ' דללס דגדלות ב' ובחזר' עולה כצרת שלהם כנלע"ד. ועתה בחפלת עמיד' זו מתחיל לעלות י' ועתה הוא עולה בא"ח בני' תחתונות שלהם

הנקרא נה"י ומזה נעשים לו בחינת מוחין שבו כי הנה כלילס יורד למטה בנה"י שלו עלמו יא' כדי להתחבר לו יב' ולהתיחד שם עם טוק' ועתה הוא עולה עד נה"י דא"ח להיות לו ג"כ מוחין

ענין יו הוונ והעונה של שבת כבר נח' אללנו בשער המלות בפ' בראש' ד' ג' ע"ב בענין העו' שכללי החול וע"ש במסדרנו' הם. אבל הענין בקיור הוא כי בחפלת ערבית אז הוא וזוג יעקב והכל מן החוה ח' ולמטה דו"ח ואחר חפלת ערבית כל מלות לילה הא' הוא וזוג יעקב ולאה בכל לורך שיעור קומת ז"א ואחר חלות לילה אז הוא וזוג יעקב ברחל מן החוה דו"ח ולמטה. הת"ח אס' לשמש מעטו כללי החול אפי' אחר חלות אבל כליל שבת אחר חלות מלוח וקודם חלות אסור אש"פ שהוא ליל שבת :

ענין העביל' דשחרית דשבת הנה הם נעמ' בקרי או בשמש המטה אין לורך להזכיר כי העבילה אז מוכרחת אבל אף אם לא הולך לעבול לבסה הנו' לריך לעבול בצוקר ביום שבת והוא כי כדמיון מה שביארנו לעיל שריך לעבול בכל ע"ש הפריש מן החול לשבת מן לריך עתה עבילה אחרת כי הפרש גדול יש בין קדושה ליל שבת לקדושה יום שבת שהוא קדושה יתירה אבל החילוק הוא כי בע"ש הולך לב' עבילות הא' להפשיט בגדי החול מעל נפשו והב' להתדבק ולהשיך בו קדושה שבת אבל עתה בצוקר יום שבת די לו בעבילה אחת להשיך עליו קדושה עליונה של יום השבת ואיננו מפשיט מעליו ח"ו קדושה יום ב' שבת והנה שם בע"ש ביארנו כונה ב' עבילות אבל עתה שאין שם רק עבילה אחת אל תכין רק אל הכונה הנו' שם שהוא שתינון אל ד' היות עסמ"ב ולג' שמות אהיה הא' בידיון והב' באלפין והג' בשהין וז' שמות אלו הם בני' תרפ"ו ותוסף עליהם שם י"ה ויהי' הכל בני' כמנין שבת והטעם לתוס' שם י"ה הוא זה כי סוד שבת הוא ענין עליה וז"ן במקום א"ח וזו היא חסד בחי' שם י"ה אש"פ שכונה זו לריך לכין אותה בעביל' ע"ש בעליהך מן העביל' אבל עתה בעביל' זו תכין כונה זו קודם שתטבול ומכאן ראשך במים :

ענין התפלה של שחרית דיום שבת. הנה נח"ל כי כלילה יכין האדם לקבל תוס' נר"ן ג' ושלשון בני' טוקבין וביום שבת יכין ג"כ לקבל בחי' נר"ן ושלשה דבורין מבחי' קדושה היום שהוא דבורא. ואמנם ג' המקומות שבהם לריך לקבל תוס' הנו' שמעתי בחפלה ממורי ז"ל שבכרבו של קודם יולד דשחרית יכין לקבל תוס' הנפש דבורא ובסמיכות גאולה לתפלה יכין לקבל תוס' רוח ובמוסף במלת א"ה מקום כבודו כי' יכין לקבל תוס' נשמה אבל אח"כ שמעתי ממוז"ל באופן אחר וכמ"ש בע"ה בכללי הדרוש כ"א במקומו וזה החלי בע"ה ד' דע ה' כי מן התחלת חפלת שחרית מן סדר הקרבנות עד נשמת כל חי כו' נכנסו בחי' אורות מקיפין של בחי' המוחי' דו"ח מבחי' המקיף העליון הנק' אות מ' דללס דא"י ובס' נשמת כל חי אז נכנסין המקיפין דאות מ' דללס דאבא וז"ס נשמת כל חי ר"ת נכ"ח שהם כמנין ג' היות שהם ג' מוחין חב"ד בחי' אורות מקיפין מנח' מ' דללס דאבא והרי נשלמו ליכנס ברישא דו"ח כל המקיפי' שלו מב' הללמים דא"י ודאבא ולכן תכין כי עתה באמרן נשמת כל חי לקבל חלק תוס' נפש דבורא שך מבחי' יום שבת דבורא כנ"ל. והנה ענין סוד נשמת כל חי הוא בחי' תוס' קדושה שבת בעולם היצירה כנודע כי תיקון נשמת כל חי הוא כבוד המוריות שהם ביצירה כי סדר יולד אור כי' הוא דבריאי' ותכין בנשמת כל חי כי' כי מלה כל חי הוא בני' ס"ה א"היה הו"ה א"היה והם בני' חיים והם סוד התפילין הנק' חיי המלך. והטנה היא כי זה הוא המורה התפילין שבימי החול. ו' הקדושים דיום שבת לא קבלתי כונתם ממורי ז"ל :

בנות יולד דשבת הנה ביולד דשבת הוא בחי' תוס' קדושה שבת בעו' הברי' כי כל סדר יולד הוא דבריאה כנודע אבל לריך שתרעם כי ז' היכלות אלו אין בהם כולל תוס' קדושה רק בני' היכלין לבד שהם רמוזים בני' חלקים אלו הא' הוא מן יולד אור עד אין ערוך לך כי' והב' הוא מן אין ערוך לך כי' עד אל ארון כי' והג' הוא מן אל ארון כי' עד התברך לגמ' לרעו כי' ולריך לבאר ענין אלו היכלות של יולד דשחרית דשבת מה ענינם דע כי שבעה היכלות הנרמוזים בסדר יולד דימי החול דשחרית הם ז' היכלות ז"א דברי' ובהם כנללן ז' היכלין דיוק' הנק' ז' נערות אסתר ואמנם ביום שבת ז' ביולד דשחרית נפתחין שבעה היכלין עילאין הנק' היכלין דשבת והם

הגהות וביאורים: ח' עיין פ"ח שער שבת פ"ח: ב' כספ"י ליתא מלת יום ויבדוס כח ליל: ג' ג"כ ושלשון מן המל' הנקרא מדת לילה ושלשון ח' כח' כי' ד' עיין אמל"י דף ק"ג ע"א סי' ט"ו: ה' פ"ח פ"ח משער השבת: ו' אמר אבינו דודו חסד תפילין של רחם ותפילין של יד למה לא נרמוז ואם נרמוז בחיוב חיות הוא: ז' עיין אמל"י דף ק"ב ע"ב שאלה ה': ח' א"ש ל"ע שאינם אלא ז' אמר מנחם כ"ל אמל"י הניח ג"כ קושיא זו כשם תרמוזו ז"ל ותירוק כמה תירונים וגם הרב ש"ס מביא ג"כ תירוק כשם ח' ומרת הארץ וכלם דחוקים כאשר יבאר המעין וטובי המעור שבכח ט"ס ובס' משנת חסידים כתוב בז"ל עולה כל השם היכלות דא"ח ממטה למעלה בשם פעמים הכל וכן הוא לקמן בסורה ו' וביה הלשון כי' הכל וע"כ נ"ל דהוא ט"ס וג"כ כספ"ח הוא ט"ס: ט' פ"ח פ"ח משער השבת: י' א"ח נ"ל שאש"פ ככבר נכנס הללס כולו היינו דהבונה ועשיו' הוא בא"ח עילאין נושיתו: י"ח פ"י בליה יורד המוחין דו"ח למטה ע"י נה"י שלו ענינו פ"י בנה"י אשר עולה על בני הנח"י וז"ש ענינו כדי להתחבר היא לו ולהתיחד שם עם הנוקבא וריבנו קיטר בלשוננו. ש"ס: יב' חיבת לו ליתא כח"י:

שמן חג דרוש שינוי התפלות פי על ש הכונות ופרי עין חיים ששון עז

אזי שאר זמנ שאר עד שלש יום) ועיין עוד בסמוך ובסוף
 כמה חלקים בענין החפ' ודי בה :

ז שם ח' עם החיוב הגדול המוטל עליו להתפלל בכל יום
 ובכל שעה וכו' פי' בכל שעה ר"ל ג' פעמים ביום ועיין בס'
 מאמרי רז"ל ד"ז ע"ד במאמר ר"ש אומר הוי זכיר בק"ש וכו'
 ובס' עו"ת ד' ו' ע"ב פ"ח ט' התפלה פ"ז :

ח שם ע"ד הוא ענין מנות ק"ש שנלעו לקרואה בבק' ובצער
 לפי שבכל ק"ש נעשה דבר מחדש למעלה וכו' עיין למי' דרוש
 ב' וג' וד' ו' דק"ש ע"ח שכ"ו פ"ד כמה שיט"י :

ט שם שבכל תפלה והפליגו ענין בחי' מחדשת מה שלא נעש'
 בשום חפ' אחרת וכו' האמנם כל זה הוא בבחי' הפרטיות ע"כ
 עיין מה שכתבתי לעיל בדרושי ק"ש דשמית דרוש ו' אות ב'
 דמ"ש רבינו דמו' שבאים בז"א בכל יום אחר החורבן מסתלקים
 וחוזרים ובאים ע"י תפלותינו לא כן בזמן שבהמ"ק אין כל זה
 רק בפרטות כל תפלה ותפלה הוא שבאים מו' מחדשים אמנם
 בכללות ארצה התפלה מסתלקים וחוזרים בתפלה אחרת והם
 מכלים פנימים דתפי' שמרת שנסתלקו אחר התפי' וחוזרים
 בתפי' מנחה וערבית כמ"ש לק' בדרוש זה (ובדרוש ה' דהשילין)
 ועיין שם ומשם תבין וזה שאמר אמנם בדרך כלל ית' לפנים
 בע"ה (עיין בס' פנ"ח ס' ה' פ"ז ושם אות י"א מ"ש עו"ת ד"ו)
 ו שם אמנם בדרך כלל ית' לפנים בע"ה ע"כ עיין פירושו בראש
 הקדש מה הוא הכלל ומה הוא הפרט :

י שם ובדרושי השילין וכו' נת' שם הדרושה ע"כ שם פ"ה :

יב שם גם דע כי בכל תפלותינו חזו מעלים העולמות
 ומקשרים אותם וכו' וכו' אבל לר"ך שתדע כי אין חזו
 יכולים להעלות עולמות ב"ע עד האזי' אלא האר"ן אשר בנ'
 עולמות חזו עיין לעיל דרוש ח' מדרושי תפלת השחר ודרו' ח'
 דנפילת אפים דמ"ו ע"ד ובע"ה ש"מ פ"ח ועיין מה שכתבתי
 לעיל דרושי קדיש אות ט"ז בזה דבי"ע דלזי' נקרא נר"ן ועולים
 לבמתי באזי' אך ב"ע התחננונים אינם עולים יע"ש ועיין עוד
 בזה שאמר זה (ע' בקונטרסי ש"ש ח"ב בש"מ פ"ח אות ט' ו'
 מ"ש) עיין לק' דרוש ח' דקב"ש ד' ס"ד ע"ב :

יג שם ואלו הם העולים עם השכינה למעלה שהיא מל'
 העלוונה ע"כ פי' מל' דלזי' היורדת כלילה לבי"ע לברך
 כנז' בס' עולת חמיד ד"ה ע"א ובכ"מ לעיל דרוש ה' דתשילין
 ודרוש ב' דעמידה ודרוש ד' מדרושי הלילה :

יד שם וכמ"ש בדרושי ר"ה כי הגשמות הם יותר פנימים מן
 התלכאים ולכן אינם עולים רק בשבת וכו' אבל בחינת
 העולמות בעצמם אינם יכולים לעלות עד ביאת המשיח ב"א
 וכו' דרוש ב' דר"ה ע"ה ט' מ' פ"ח ופ"ג ופ"ד ועיין בס' עולת
 חמיד ד"ג בענין סדר עליית העולמו' כמה שפיקות לרבינו יע"ש
 וכבר כתבתי כל לטוב בקונטרסי ששון ח"ב בש"מ על ע"ה
 פ"ג אות י"ז קחינו משם ופ"ח פ"י דשבת ופ"ו מ"ש השיליה :

טו שם וכמ"ש לק' שאין שום חינו' עולה רק בשאר במקומו
 וחוזר להיות פנימיות ע"כ לק' דרוש ג' דשבת התחיל
 בענין השבת והרגלים וכו' ד' ס"ח ע"ה ש"מ פ"ה ושם השמ"ש
 (עיין ע"ה ש"מ פ"ג לק' פ"א ופ"ו ופ"ח יע"ש) :

טז שם דע כי בחול עולה רחל בסוד ויעקב יורד בנזח ושם
 מזדווגים יחד ע"כ דע דמ"ש בחול לא זכיתי להבין שהרי
בכל תפלות של שבת הוא ממש ער"ן ואין שינוי כלל ועיין לעיל
 דכ"ה וכו' דרוש ח' דק"ש ד"ה ובהו תבין היות בשמרת
 דשבת ד' תפלות וכו' והם יעקב המזדווגים בכל תפלות
והם בסדר אחד ועיין בסוד בסדר תפלות של שבת ועיין
 עוד בדרוש ב' דעמידה דחול במילת מלך עוזר ומשיע ומגן
 אך כל סדר הגמירה וחזרת פנ"ש דרחל אינו עם ז"א עצמו אלא
 עם יעקב ואיכו בנזח ואיכו בסוד דז"א ושם שומדים פנ"ש יע"ש
 ולע"ד נראה דרבינו בא לאפוקי ליל שבת ק' דז"א עם יעקב
 ורחל בכל נהי' דז"א לא כן בחול דיעקב דוקא בנזח והיא בסוד
 דוקא וזה נראה ממ"ש לקמן דרוש ח' ד"ה ובשבת ז"ל ובשבת
 בתפי' ערבית או עומדי' יעקב' פנ"ש כנגד כל נהי' דז"א משא"כ
 בתפי' שמרת דחול שאינם רק איכו בנזח ואיכו בסוד יע"ש
 (ת"ח ד' קמ"ד ע"א ועיין לק' דרוש שינוי התפלות פ"א כל

שבת ד"ה והנה בענין וכו' יעקב' הם בתקום נהי' שטלו ע"ז
 אג"ת כליל שבת יע"ש) **ומ"ש** עולה רחל בסוד ויעקב יורד
 בנזח ושם מזדווגים ע"כ כ"ז אחר מאיר מה ר"ל ה
 לוי יורד והרי יש' בנימין תי' ר"ל פנ"ו יעקב שיועד תיסוד
 לקבא בנזח דז"א ע"כ ועיין עוד תי' אחר בס' סטוטת בלוח
הפעילות ח"ל עיין בס' מקדש מלך פ' תרומה דק"ל ד"ה ונחיה
 שפירש שרחל נקרא סליק שכל ארזותיה מאור חזר ח"א נקרא
 נחיה שארזותיו דקד אור ישר ולפיכך כתב גם כן רחל עולה
 ויעקב יורד לפי שיעקב לבני רחל נקרא אור ישר ובמ"א שכתב
 גבי שניהם עולים הוא לבני ז"א ע"כ ועיין לע"ד מ"ש בענין
 זה בקונטרסי ששון ח"ב של"ו ספ"ג מ"ק יע"ש עוד עיין לק'
 אחר דרוש זה דרוש ח' דקרא עולה רחל הוא מעולם הכריאה
 יע"ש (עיין עוד לק' ד"ע ע"א והוא דרוש ב' ערבית ליל שבת
 יע"ש) עוד עיין לק' דרושי ר"ח ושם מ"ש קחינו משם :

יז שם אה"כ בחזרת התפלה בקו"ר או מאירים חסד וגבורה
 בזו"ן (פי' שסם יעקב' הנקראים זו"ן) העומדים בנז"ה
 ובמ"ש בתקומו בחזרת התפי' של ש"ן ע"כ נח' באורך לעיל
 דרוש ח' דחזרת העמידה וסוף דרוש ז' דיעבור יע"ש פנ"ח
 סוף פ"ז מ"ש התפלה ד"ה דע כי בחול המל' בסוד וכו' :

יח ואלו חזו מחברים את שניהם ע"י הסוד וז"ש עיין חזן
 וכו' בחזרת התפלה ע"כ כך הארס' בכ"י פנ"ח שם ופי'
 דברים חזו עיין לעיל סוף דרוש ה' דחזרת העמידה בכונת חזן
 והוא בבחי' היחוד בנ' אלויות חזן שכתב ז"ל כי הנה אות
 אל"ף הוא בת"ה דז"א ששם מתחברים זו"ן יחוד ח' כי מלד
 הפנים הוא בחי' ת"ה אל ז"א ומלד אחר הוא בחי' כתר אל
 נוק' ולאות מ' הוא היסוד יחוד ב' כי מלד פנים הוא בחי' היסוד
 אל ז"א ומלד אחר הוא בחי' דעת אל נוק' דז"א ואותו נ' פשוטה
 הוא בחזרו חלל שבין נ"ה וכו' ועי' אור העליון שיועד מן
 חימא עולה אל זו"ן באותם סג' מקומות מתימדים יחד יע"ש :

יט שם וענין זה הוא בכל ג' תפלות והוא כי בתפי' שמרת
 עולין עד פנימיות נהי' דז"א ובמנחה וכו' פנ"ח שם דע
 דזה אלעיל קאי במ"ש איכו בנזח ואיכו בסוד וכו' ובא לאשמועינן
 אך הוא אופן סדר הלכשה יעקב' את נ"ה דז"א והוא דכל
 בחי' הוא בפ"ע תפלות שמר' הוא ברור ותיקון דזו"ן דבחי'
 כלים פנימיים ובתפי' מנחה הוא ברור ותיקון דזו"ן כללים
 אמנעיים וזה בין בלחש ובין בחרה ועולים יעקב' כללים
 פנימיים דתפי' שמרת עד אג"ת דז"א וכן במנחה שסם דבחי'
 כלים אמנעיים אך בערבית הוא ברור ותיקון זו"ן דבחי' כלים
 חיצוניים ועולים יעקב' דוקא עד הסה"י ולא בתג"ת דאין
 בערבית חזרה ועיין בס' נהר שלום ד' ל"ו ע"א והחדש ד"י ע"ב
 ח"ל גם טדע כי כל ספ' כלולה מנ' כלים חינו' ואמנעי' ופנימי
 ונמלא כי כל פרט' כלול י' כלים עשרה חוץ עשרה ועשרה חוץ
 עשרה וכללות כולם הם י"ס והם ג' פרט' מלבשים זא"ז בזה
 ונקרא נהי' ותג"ת וחב"ד ופרט' החינו' מלבשים לכל תג"ת ופרט'
 אג"ת לכל חב"ד והם עיבור ינוקה ומו' וזה בכללות אמנם כל
 פרט' מנ' פרט' כלול מנ' פרט' ע"ד הנו' וכן ע"ז סולבים
 ונפרטי' עד כמה אלפי רבבו' גם נודע כי אין פרט' נק' פרט' עד
 שיהיה כלול מ"ס (ע"ה ש"ל פ"ז) אשר כל ספ' מהם כלול
 מאב"ע וכו' ונמלא כי כל עולם מאב"ע יש בו חינו' ואמנעי'
 ופנימי והם אב"ע החינו' מלבשים לאב"ע האמנעי' ואב"ע
 האמנעי' מלבשים לאב"ע הפנימי' וכן בא"ק **והנה** החילוק
 וההפך שבין ג' תפלות שמרת מנחה וערבית הוא זה
 כי תפלת שמרת הוא באב"ע הפנימי' ותפי' מנחה הוא באב"ע
 אמנעי' ותפי' ערבית הוא באב"ע החינו' ע"כ ונראה דדיוקו של
 הרב שר שלום זל"ה הוא ממ"ש לעיל דכל תפלה ותפי'
 מתחברים ומשכים מוחין חדשים שלא נחברו מעולם ח"כ
 לזה הם ג' בחי' ער"ן בשמרת כלים פנימים ובמנחה כלים
 אמנעיים ובערבית כלים חיצוני' יש בו ח"ך דאב"ע שבו ועולים
 יעקב' שלו בנהי' שבו ועיין ת"ש לעיל בדרוש ח' דק"ש דיוצר
 אות י"ג (לק' אות י"א) עיין בס' אל"י דק"ג שאלה מ"ז בענין
 חפ' מנחה וערבית חס יס לבין טונה פנימי' דחילוני' יע"ש
 ועיין מ"ש בקונטרסי פתח עינים על סדר סטוטת בק"ש אות

השמן ששון אומר כאן
 את העמדה שלו שכל
 הזווגים בשבת הם כמו
 בחול והם של יעקב
 ורחל. חוץ מקדושת
 כתר.
 "בסדר אחד" שבת וחול
 זהים.

שמן ח'ג דרוש ערבית ש"ק פי' על ש' הכו' ופרי עין חיים ששון

יש בו חסין נב"ה דה"י מלובש בנה"י דאימא וסחמין
 שכללה נמשך כמנן אברהם וכנגד' שבוך נחמה נבור
 והדחי' שביסוד נחמה קדוש נחמי' וא"פ דגים אך נחמי'
 וא"פ דחמי' נמשך כולו כמנן אברהם וכן מוח הדינה כוללת
 חו"ב חו"ג המלובש ג"כ נה"י דבינה דאימא נמשך כנרבה
 מנן אברהם וא"פ דחמי' וא"פ דגים וכן עד ז מוח הדעה
 דחמי' כנחמה וא"פ דחמי' וא"פ דגים כנרבה מודים
 חמי' וסוף ועיין בס' עו"ה וננהר שלום בסופו דל"ז ד"ה
 דרוש ב' וכו' והי"ן דל"ד ע"ב [שפ"ח פי"ג דשבת] עוד פי'
 בענין ז' מרגלן אלו שבז' ברכות שהם חגי' נה"י לעיל דרוש
 קב"ש דס"ה סע"ד כמזמור לדוד וכו' ש' המלוא פ' חלוא :

(ב) ש"ם

ואח"כ אלו ממשכים אוחס לבחינה כחר של
 נוק' ע"כ הן חמה דאין זה כדרך החול דלא
 מצינו כן בחפ' דחול ועיין לעיל דרוש ו' מדדושי עמידה
 דחול ולא ידעתי מה נשמרה .

(ג) ש"ם ג' מכלן וג' מכלן והי"ה כאלמנטיחא וכו' לעיל
 דרוש ויהי נועם ופס אוח מ' :

(ד) ש"ם

"ה אדני' כמבואר אללנו בק"ש דשחרית דחול
 במילת ועד דבשכמל"ז ע"כ [י"ה אדני' זו היא

בחי' שם המרגלן שבנוק' הנו' דדכו' הקוד' וכלן נה לאשמועי'
 שהוא נכחה שדה ומ"ש כמבואר אללנו בק"ש דחול במילת
ועד פי' דשם נחבאר כי נח' דנוק' היא שם אדני' ויש בו
 ד' פעמים היה בפסוקים ואם נחבאר עממס י"ו אורח שנוקח'
 נח' לאה נד' דלחד סס גי' ועד וסס במס' י"ה אדני'
 יע"ש סוף דרוש ו' דק"ש ויש חסור לשון וכו' נחבאר לפוסף
 אך לא ידעתי מי הכריחו להביא זה דנראה לכאורה דאין
 לו קשר אל האמור רק זה רמז בעלמא דשם אינו מבואר
 כדביא נכחה דנוק' שם י"ה אדני' . **מ"ש** כי ג' ראשונ'
 סס נה"י דאימא הנעשים מו' בי"ה ע"כ ומה שלא נקט
 גם דאבא מפורש במ"א דכשחמא אימא ר"ל וגם דאבא יען
 שאבא מלובש גו אימא ועיין בע"ה שכי' פ"א .

(ה) ש"ם בג' השמות היוצאים ממנו כנ"ל ע"כ לעיל
 דרוש הקודם וסס בבחינה ה"ג מרגלן הנו' .

מ"ש וכו' כלל זה בכל התפלות ואפי' בחפ' החול וכו'
 עיין לעיל דרוש ו' דעמידה דחול . **מ"ש** כפי
 מציאות החפ' כך יהיה סדר הנו' ולא כל התפלות שוות פי'
 כנו' לקמן דרוש שחרית של שבת ד"ה כונת חפלת העמידה
 דשחרית יע"ש והוא דלמש הוא כפולו דנה"י חזרת חגי'ת
 וכו' יע"ש כן שמעתי מפרשים :

(ו) ש"ם הנכ בהפלת ערבית ליל שבת ג' ברכותיה הראשו'
 סס נה"י דדטרס שסס יורד כז"א וכו' וכן נחב'
 בפע"ה שבת ספי"ג ולא זכיתי להכין פירוש דבריו ולא נר'
 שהיה כן הנהה א"ש כך מלאחי ולא עוד ע"כ כן כתוב
 בגליון וכן לקמן דע"ג בע"ג והי"ן דק"ז ע"ג והוא דרוש
 ענין שחרית של שבת ד"ה כונת חפלת העמידה דשבת וכו'
 [וסס אוח י"ין] [ואפשר לפרש ג' ברכות ראשונות סס נחמי'
 מוחין דנה"י דרכורא שהוא ז"א שסס יורד כז"א פי' יעקב
 הנק' ז"א ג"כ כולדע וג' ברכותיה אחרונים סס כי סס עולה
 הנוק' רחל ונעשים לה ג' מוחין מנכ"י ע"מס חנו' וענין
 עליה וירידה זו שהוא יורד והיא עולה עיין מ"ש לעיל בדרוש
 שנינו החפ' דניע אוח ע"ז יע"ש ורבינו קי"ר בלשון :

(ז) ש"ם סדר ישמחו וכו' ונעם הדבר הוא כמס' כי
 כל העליות הוא כדי לקשר ז"ן יחד וכו' במ"ש
 כמקומו ע"כ לקמן דרוש ענין שחרית של שבת דע"ג סע"ב
 ד"ה כונת חפלת עמידה וכו' לעיל ד"ה ע"א והוא דרוש א'
 משינוי התפלות נמלא דזמן היו"ה ז"ן כוללים שוים
 כקומחם יחד הוא כנחה כחפלת מוסף כנו' לקמן ואח"כ
 ואח"כ חזוניה הנעשים בכל חפ' וחס' שחרית לחם וחזרה
 וכן בחפלת מוסף לחם וחזרה כנרבה שים שלום מה עיינים
 דע דכל אוחס חזוניה סס דיעקו"ר ז"ן הקטנים אך לא
 ז"ן הגדולים דכללות השבוע דזמן זוג ז"ן הגדולים דכל
 השבוע הוא בניילת אחד דכח דמוסף שבת ועיין כל סדר
 העליות

הסקדמות דע"ז ע"ד ונכ' עו"ה דס"ו דסס הקסה רבינו
 במילת דופרוס ויהי בשחרית דחול כשחרית דחול
 שנכנסים כל המקיפים כי כך הוא ליל שבת כשחרית דחול
 יע"ש נמלא דדומי' סדר החפלו' א"כ מה ענין לו' הופרוס דוקא
 בליל שבת ולא בחול וגם ענין עליה החסדי' עשה ולא בקו' הכל .
(ח) ש"ם אבל המקום הוא קמן ונר דחוק וכו' פירוש
 להיוחס ב' חסדים המגולים דנו"ה וכו"ש כח"ת

חך היסוד דז"א שאפשר ירדו למטה ביסוד ירדו במרוצה
 וחזריוטולי' דרך אר"ה למעל' כח' באור' בע"ה שכי' פ"ב וספ"א .
(יח) ש"ם חו"ם משרז"ל בענין סכך הסוכה גי' לנחמילה
 נרין שלא יהיה מעובה כמין בית וכו' במס'
 סוכה דכ"ב . כאן נ"ב ח"מ ק"ל שניין סוכה דחג אינו לזה
 כלל וכו' עיין לקמן סוף דרוש ד' דסוכה מ"ש רבינו דלעיל
 סס נחמילה אמר דסכך סוכה הוא בחי' ח"ת דחי' שנכחה
 דז"א כולל בו כל ע"ם שחמיו ואח"כ אמר שסכך הסוכ' הוא
 בחי' מסך דופני יסוד דחי' הנפרס עד דופני גוף דז"א וז"ע .

(יט) ש"ם כי כל בחי' יסוד נקרא שלום כולדע ע"כ לעיל
 דרוש ו' דעמידה דחול כנרבה ש"ש וכו"מ .

(ך) ש"ם פסוק ושמו בני ישראל שנהגים לומר הוא
 לפי שהלילה הוא בחי' שמור ע"כ וז"ל וכו"ם
 למה לא חיקינו פ' לו' כנגד זכור ועוד מה ענין כאן בין
 כנרבה שהבינו לעמידה ולא קודם או אחר כך ולא יהיה
 הפסק ועיין בס' ש"ן בדיון אמן יע"ש :

(כא) ש"ם קדיש של קודם העמידה לא קבלתי ממורי
 ז"ל וכו' עיין בסדור להרב ש"ש זלה"ה ואין
 שנוי כלל בסדר הקדישים והוא כמו הקדיש הראשון וזה
 נחמי' המ"ב שהוא דלפני כנ"ל ועיין מ"ש לעיל בענין
 הקדיש אוח א' יע"ש וכן נח' בפע"ה שער שבת בפ"ב :
דרוש א' פע"ה ש' שבת פי"ג לעיל דרו' ג' דס"ה ע"ז
 ד"ה ענין קדיש וכו' ודרוש א' דקב"ש דס"ז

לקמן דרוש ב' . **והנה** מה שיש להכין בדרוש זה בענין
 סדר ח"ן מרגלן' כנחתי לעיל דרוש א' דקב"ש
 אוח ח"ן עוד שם דליך אפשר להיות אלו הוי' שמות כנגד
 חגי'ת נה"י' בז' ברכות של העמידה אחר היות ה"ג ברכות
 ראשונות של העמידה נחמי' חב"ד ולא חגי'ת וכן הוי' שמות
 אלו סס כנביאה וברכות העמידה סס באז"י יע"ש ובדרוש
 שאחריו ד"ה סוד קבלת שבת אוח ו' יע"ש . **מ"ש** כמ"ש
 בענין קב"ש וכו' לעיל דס"ז דרוש א' דקב"ש . **מ"ש** כי
 כפי ערך עליה ז"ן דרך המדריגות אשר אביר לך בכל הפל'
 וכו' לעיל ד"ס ע"א והוא דרוש א' משינוי התפלות לק' דרוש
 ענין שחרית של שבת ד"ה כונת חפ' עמידה דשבת וכו'
 והוא דחפ' לחם שהוא נה"י או בחגי'ת בחזרה וכו' נמלא
 דאין שנוי כלל בענין אלו השמות של העמידה בכל ד' חפלו'
 הנו' שאפי' שעולים ז"ן במדריגה יחד עליונה עוד סס
 ע"מס ז' שמות אלו :

דרוש ב' לעיל דרוש הקודם ויש דרוש ו' דעמידה
 דחול דל"ז ע"א ופע"ה שער שבת פי"ג עוד

לעיל דרוש ענין בית הכנסת ד"ג ע"ג ד"ה והואיל וכו' .
(א) ש"ם ד"ה כל בחי' ג' ברכות ראשונות שהם אבות
 וגבו' וק' השם סס חמיד' בגי' ספירות אחרונות

שהם נה"י דאימא הנעשים ג' מוחין כז"א ע"כ עיין לעיל
 בדרושי עמידה דחול דרוש ו' ועיין בסדור העמידה להרב
 ש"ש זלה"ה וכו' וראה סס דאין זה בדרך החול שהרי ברכת
 מודים תחילה וסוף הוא המשכה מוח הדעה הטול דז"א
 ואינו כנרבה אוח קדוש כנז"ל . אך דע וכנן הי"ב דאין
 כל זה מדבר אלא נחמי' המשכה המוחין דחמי' ופנים
 דפנים דמוחין דחכמה וממשך מלובש נה"י דחי' נג' ברכות
 ראשונות אבות וכו' וקדושת חסס וכו' כסדור ועיין
 כשקדמת רחוקה הננהר כסופו וזה פשוט לעובדי ה' ככונה
 ועיין בקונטרסי' פתח עינים כנרבה מנן אברהם ואחר
 שנחמן מוחין דחכמה ודבינה כנרבה אבות אז אח"כ כמודים
 הוא בחי' המשכה מוח הדעה דחמי' ונמלא דמוח החכמה

מדבר על הברכה
האמצעית

יעקב יורד, רחל
עולה ויש זוג
בערבית שיהיה
בשים שלום
(שמן ששון עז
עצ אתו טז')

אתה אומר שמוח
הדעת הגיע בהאל
הקדוש . אבל בסיפור
זה במודים !

שמן ח"ג דרוש ערבית שק פ"י עד ש' הכו' ופרי עין חיים ששון צא

(א) **שם** ואעפ"י שלעיל [לקמן ד"ה אח"כ דרוש ח' ד"ה ענין הקדים וכו' דע"ל ע"ג] כי ג' מלת חקל הפוחץ קדישין הם ג' בחי' עכ"ל וכו' עיין במ' פס"ח ש' שבה פ"ג הלשון יוחר מחוקן וז"ל ואמנם אעפ"י שביארנו לקמן כי חקל הפוחץ קדישין הם ג' דרגין דנהי' ומנ"ח ומצ"ד עכ"ל גם כהיוחס בשדכ' לבד שהוא בחי' נהי' דז"ח נקרא חקל הפוחץ קדישין כל ג' חיכות אלו והענין כי כל קדוש הוא בחכמה שהם המוחין ועמה בשעלתה לנכ"י דז"ח ונעשין לה מוחין ממש כפר' גמור נעשה חקל חסו' קדישין כי קדישין הוא בסוד מוחין רק שהם מבחי' נהי' דז"ח לבד ע"כ לעיל דרוש ח' דקבלת שבת דס"ד סע"א למלא דבין בקב"ש בשדכ' שהוא בחי' חיט' השולמות נקראת הבחי' חקל הפוחץ קדישין ובין בפנימיות שהיא בחינת הכפחות בחפלת ערבית נקראת חקל הפוחץ קדישין וסוד יש אופן ג' כנז' לעיל במ' הכו' ד"ג ע"ד דכיום נק' קדישין יע"ש .

(ב) **שם** לפי' שכל בחי' קדש הוא בסוד מו' כי כל קדש הוא בחכמה ע"כ לעיל בלוח י"א בחכמי בזה יע"ש .

(ג) **שם** וכל בחי' קדש הוא בנכ"י כנ"ל בדרושי' שקדמו ע"כ לעיל בכ"מ ובפרט בדרו' החו"ש ובדרו' ח' דקב"ש .

(ד) **שם** ודע כי ביום השבת כל הספירות נק' שביעיות מכטרת דיליה אמנם ג"פ שביעי שבה סייטלו הם בנכ"י ע"כ פו' הם כנה"י מסערת דילה ועיין לעיל דרו' החו"ש שבת דס"ג וע"א וחס' נחבאר טעם כל ספירו' ביום השבת נקרא שביעיות יע"ש :

(ה) **שם** ואחר כך בויכולו הכו' יהיו בחג"ת ואחר כך הכו' יהיו בחב"ד כמ"ש במקומו ע"כ לקמן ד"ה ואח"כ וכו' ובדרו' שאחריו דרו' ח' דע"ל ע"ג ד"ה ענין הקידו' וכו' .

(ו) **שם** וכבר ביארנו לעיל כי החג"ת מלוכס"ס חוץ נהי' וכו' לעיל דרוש ב' לקמן דרוש ח' .

(ז) **שם** הנה בויכולו ה"א וכו' כנ"ל בסוד תחליה מות יומח ע"כ לעיל דרוש תח"ש ד"ה חס' השיב משבת נגד' דס"ג ודס"ג ע"ג והוא דרוש ג' ענין ערבית ליל שבת .

(ח) **שם** ואינו יכול לעלות רק עד נכ"י הנקרא מות לילה וכו' פו' פו' פעל גבי החג"ת כנז' לעיל ד' ס"ז ע"ד והוא דרוש ב' יע"ש לקמן דרוש ח' רע"ג :

(ט) **שם** כי נודע כי כל חזרת העמידה כס"ן היא בחג"ת ולכן בשחרית דחול שהיא עולה ממש בחג"ת הנק' מידה יום ע"כ לעיל דרוש ח' דחזרת העמידה דחול וככ"מ ופירושו שבחול עולה בחג"ת ממש ולא עולה נכ"י ע"ג חג"ת לא כן עמה שהיא עולה בנהי' שע"ג החג"ת פעלו כבר נקבלת שבת כנ"ל ואין זה נקרא עליה בחג"ת ממש לכן הוא מעין ז' ועי'לקו"ת מבו' ובפ"ט כ"ה עוד וכו' .

(י) **שם** וז"ל מה שצריך לקבץ הטוב בב' ידיו כתבו' אללנו ע"ש ע"כ לקמן דרוש ח' .

(יא) **שם** כונת הקדיש שאמר העמידה וכו' כבר כתבתי לעיל בקדיש ח' יע"ש :

(יב) **שם** חכוין עם ל' אוחיות שיש בנכ"ו ח' ה' המבורך וכו' [שלאמר בחוץ ויש בו י"ו אוחיות וגי' חכוין בענינה ברוך ה' המבורך ביד' אוחיות שיש בהם והרי נשלים ל' אוחיות כך היא הנכ"ו בפע"ה ספ"ג דשבת יע"ש וכאן יש ט"ם וכחוב כחך יוד במקום י"ד :

(יג) **שם** והא' חמך קיימת הנשק ידיה וכו' וסוד הפנין וכו' שנכנסים בז"ח בחי' המקיפים שהם סוד ל' דל"ס וכו' וז"ל דנקט לנשק ידי אמו ולא ידי אבי' דלפי הטעם דנקט שנכנס בז"ח מקי' ל' דל"ס גם ל' דל"ס נכנס עמה בליל שבת במילת ופרום כנז' לעיל בדרוש ב' ודרוש ג' בכוונת הופרום וז"ל לר"ך לומר ג"כ לנשק ידי אביו וי"ל דידי אביו נמי בכלל דלר"ך לנשק ועפ"י דנקט אמו לכיות הכל בחי' ישו"ת שטוע' ע"ה ש"מ פ"ח] שבחול הוא התשבת המוחין מישסו"ת ונמת סדר המשכחם בו' ימי החול בחי' הנה"י שבהם עד קבלת שבת ועמה בקב"ש מחמי' ליכנס בחינה ל' דל"ס קלה דייסו' לאט לאט עד

העניות נקמן דע"כ לעיני דרוש ח' שמי' התשל' אות מ"ב ועיין במ' תורה חכם לכ"ד ע"כ ובקונטרסי' פתח עינים כהקדמה טולת לעינין חפלת ערבית ליל ש"ק הארכתי לדעת איזה נוקבא היא זו העולה עד כחר דמוסף יע"ש .

(ח) **שם** אבל בחפלת מנחה דשבת כוונתינו היא להרחיק הוא מן הנוקבא וכו' לא זכיתי לבכין אך אפשר זה אחר היותה עם רעון וז"ל הכי' לר"ך לר"ך להי' כהפלתה העה ואדרכא בטלה כהפלתה דהא דהי' לעתיד לבא ויהיו ב' משתמשים בכחר אחר [ודע דלוחס' הוונים הנעשים בחפלת מנחה בברכת ש"ס שלום הוא דפרטות דלוחס' הפלגה עמלה ולא דרוץ כטוללים דכל השבוע דנלפסה בחי' הוא שמחרת ז"ח מנוקבא כנודע .

(ט) **שם** ולפלות אח' ז"ח בדוקא דז"ח כמ"ש במקומו ע"כ לקמן דרוש הפלגה מנחה ש"ק וז"ל מה ענין עליה לדוקא דנקט ולא נקט לבחי' ו"ק דז"ח שהרי דוקא דז"ח חפ"י"א על אר"ח כמ"ש בהד"ר ובע"ה פ"ג פ"ב ובכ"מ וז"ל כשהכחר דז"ח הם בגרון דז"ח והדיקלח מכסה אוחס' אך אפשר היות אחר שכבר זיך עלו בחפלת מוסף כחר דז"ח ולא יהיו חופסים ג"כ ו"ק דדוקא אך דע דאין הדברים כפשטם דמ"ש שטולה בדוקא ר"ל חכמה מ"ם ונגלגלה ולחיות שהדיקלח שרשה נמשך נמ"ס כחר דיקלח וכן כחר כנ"ס דניו ע"כ והחדש דיד' ע"ה וע"ג ד"ה וביום שבת וכו' נמשכים ב' גלמים דמוחך דנכ"י דמ"ס דז"ח בלחם דמנחה וכו' גלמים דמוחין ונח"ת דמ"ס דז"ח ובהם כלולים נכ"י דנגלגלה דז"ח בחזרת המנחה לפי' נכ"י ונח"ת דחר דז"ח יע"ש [ונגופ' דז"ח מלוכס' חוץ אר"ח וז"ח וכטוללים וז"ח כז"ח גם א"ח ככלל ועמה במנחה ש"ק בניע עה לעלות ז"ח בדוקא שהוא רישא דז"ח מ"ס בחי' המעולה אשר אין אר"ח מלכס"ס ריפה דז"ח ועי"ה ש"ל פ"ן (י) **שם** כונת אהס קרבת וכו' כי נודע שבכל שבת נעשית בחי' מו' אל המל' ע"כ פ"ד ריכ"ה העול' בליל שבת אבל לא ד"ח כנז' לעיל דרוש ב' ובע"ה ש"מ פ"ג שם מפורש שהיא העולה והיא המקבלת עמה המוחין ואין עליה בלי המשכת המוחין אך ז"ל דאין אפשר שהיא מקבלת מוחין אם לא שז"ח מקבלת חחילה ועיין לעיל דרו' ח' דק"ס דחול דכ"ה ד"ה וז"ל חבין היות בשחרית השבת ד' חפ' וכו' וכוף דרוש ו' דעמידה דל"ח רע"ה ד"ה וז"ל נח"ס נח"ס שאלה כנז' כי הנה ח' אפשר ליעקב להזווג ברחל אם לא ע"י מה שמקבל מן ז"ח כנודע יע"ש נמלא דכ"מ ז"ל כך חחילה מקבלים העליונים ואח"כ החחיות [עיין לק' ד"ה ויכולו וכו' ודרוש ח' ד"ה עוד וכו'] .

(יא) **שם** ונודע כי כל בחי' מוחין הם מזל החכמה הנק' קדש ע"כ וכן כתב ג"כ לק' בסמוך ד"ה ובבאר וכו' ודרוש ג' ובפע"ה שער שבת פ"ו ועיין ג"כ לפי' דרוש ג' דס"ח שהחכמה נק' קדש בסוד ושמרם את השבת כי קדש היא יע"ש אך ז"ל אך כל בחי' המוחין שהם חב"ד הם מזל החכמה ועיין בפ"ה בכ"ס ספ"ח ומשם תבין בסוד כולם בחכמה עפ"ה וכל כוונתן כלולים בחכמה יע"ש וזה נראה טעם כל העורה נק"ס ועמידה עד ברכת מגן אברהם לחקן מוח החכמה כנז' בסוד להרכיב ש"ס זל"כ ועיין בהק' שם בסופו ואח"כ ממנו נמשכי' חקון מוח ב"כ' וז"ל יע"ש (יב) **שם** ענין העמידה של חפלת ערבית חכוין כי עד עמה היחה המל' בחמי' נקודה חמת היסוד פכ"ס וכו' לעיל דס"ז ע"כ דרוש ח' [ודרוש ב' ע"ד] ועיין שם מ"ס בלוח ב' כזה עוד לעיל ד"ס ע"ה והוא דרוש ח' משנוי החפלת תורת חכם וכ"ד ע"כ :

(יג) **שם** כי בכל פעם שאומרים ויבולו יש בו ג"ס אלג"ה ג"פ כביעי ע"כ עיין מבו"ש דע"ז רע"א לקמן דרוש ח' ד"ה ח' וכו' ועיין שם מה שנסתפק רבינו בנ"פ אלג"ה אלט יע"ש וזה כה"ד נכתוב בזה שאר הליונין .

(יד) **שם** ונק' מקי' החו"ש שבת כמבו' באור' לעיל בכל הדרו' שקדמו ע"כ לעי' דרוש חו"ש ודרו' שאחריו והוא דרו' א' דקב"ש

וכ"י דדכורה וכטעם הנקראים דכורה יבן
בצרכה א' מהקנים החין דהכמה צרכה צ'
צג"ה צרכה ג' דה"י יאלו מוחין דהכמה דכ"י
ד' הנקרא דכורה. כי במקופין נקראים דכורה.

ומ"ש ששם יורד הז"ה **כ"ל יעקב הנקרא ז"ה**
איכו בללח והיובי צבורה ר"ל כאור כוורד
ליעקב מלמענה למצבה יאורות כנוקי ששם כבוד
אור הוצר מלמענה למענה נקריה עולה צבורה
ח"י כפבוטו מ"ש ששם יורד הז"ה קאי על גס
דמוחין ד' הנקראים ז"ה יורדים נכ"י דחג"ת
וזכו דקאמרי ששם יורד הז"ה ר"ל מיהין דז"ה.

מברכ"ג בד"ה יל"ו :

רב"ח) שאלה כתוב בשב"י (ד"ע ע"ג)
וז"ל כנה צויכנו כא' של

הטעמה עולים חג"ת דז"ה ששם ג"פ שבינו
כנ"י וכללים בחב"ד והצ"ד עונים צ"ל דלגס
דז"ה מ"כ ל"ע בלעני צטמוד א' כי דג"פ
שביני דויכנו כא' כס צחינת נכ"י דז"ה
שעולה כנוקי עד כס וכלן כי ששם צחינת
חג"ת בעינים להצ"ד היט"ה :

תשובה זה כגשון כתוב עליו מלאחי דרום
אחר קרוב אל הנז"ל נמלא זה
כלשון אינו ממכרה"ן כי לא מלינו בליל שבת
עניית חג"ת בחב"ד ונפו דצרי הרש"ש זיט"ה
שבי כ"ל הוא פרלוף צפ"ע בשגדל נכ"י דחג"ת
גם פרלוף הנכ"י יתארך ויתגדל החב"ד שבו
וולצב נכ"י דחג"ת וזכו עלייה נכ"י לחג"ת
ואיך ר"ל עליוס ממש אלא תיכפה מוחין
יבדלה מברכ"ג בד"ה יל"ו :

ענין סעודות שבת

ר"ל) שאלה כתוב צבור שלום (ד"י"ט ע"ג)
וז"ל יכוין כי הוא דוגמת
כללוח הא"י ובנטינה יכוין להמשיך שפע מלא"ה
שכוח הכתר דכללות הא"י לא"ה חו"צ דכללות
הא"י וכ"י ששם מלצושים ידו א"ה שכוח כולל
כל הא"י ומכ"י ימשיך בשפע חו"ץ דכללות
הא"י וכ"י ויכוין להעלות וגדומס חו"ץ הנקי
גופא דכללות הא"י להנציש גא"ה וכ"י דכללות
הא"י וינשחס לא"ה להנציש גא"ה והידה
דכללות הא"י ע"כ מצוחר שכ"י עסקנו צנכ"י

ר"ה

המלכות נמקומה הוא ג"כ צא"י אצל ג"כ
ונשאר מקום הלל ונקרא תחום שבת אינו עניין
נזכ דסוד תחום שבת הוא במקום העשיר
הסתתורה צבוף מדרגת הקודש ומכ קשר
ושויכות יב לעניין זה כאן כיט"ה :

תשובה נראה ללשון זה מיידי צפני צחינות.
צא"י יצב"ע מ"ש צויכולו עולה
המלכות לנכ"י דז"ה ומזדווגה עם יעקב זה
מדבר צא"י ומ"ש צקצ"ש אז עלו נכ"י דז"ה
למעלה ונשאר מקום פנוי וחלל ונקרא תחום
שבת זה מדבר על העשיר כי צקצ"ש ענו
בחב"ד עשיר להנכ"י דליריה צמקום שהיה גם
חג"ת דעשיר עלו למקום חג"ת ונכ"י דעשיר
ענו למקום חג"ת ונשאר מקום הנכ"י דעשיר
פנוי וחלל ונקרא תחום שבת שעולה העשיר
נמעלה ממקומה ו"ד מדרגות עד קבלה שבת
וזכ כנוקס דו"ד מדרגות שנשאר ריקנות
נקרא תחום שבת. מברכ"ג בד"ה יל"ו :

רב"ח) שאלה כתוב בשב"י (ד"ע ע"ה)
וז"ל נמלא כי ג' צרכות

הראשונות דעמידה הם נכ"י דאימא הנעשין
מוחין צז"ה ו"י אחרונות דעמידה הם נכ"י
דז"ה כנעשין ג' מוחין כנוקי וזכור כלל זה
בכל החפלות אפילו בחפלת החול וכ"י והנני
מצחר נ"ך סדר תפנת ערציה דליל שבת וכ"י
כוכ צהפנת ערציה דליל שבת ג' צרכות
הראשונים הם נכ"י דדכורה ששם יורד הז"ה
ו"י צרכות אחרונות שם עולה כנוקי ע"כ ל"ל
דחתלה כ"י ג' צרכות הראשונות דעמידה הם
נכ"י דאימא ואח"כ כ"י ג' ראשונות הם נכ"י
דדכורה ששם יורד הז"ה ועוד מ"ש ג' צרכות
ראשונות הם נכ"י דדכורה ישם יורד הז"ה
ואינו מוצן מכו הכונה מה ענין ירידה זו כבר
נצחר שאין ירידה לעולם ונח ענייכ אלא
שכז"ה נגדל ומלציש על צחינת כמוחין דלי ומכ
עניין עליות הנקבכ ג"כ היט"ה :

תשובה לעולם כשנמשכין ויורדן המוחין
לא"ה מחלצשים צנכ"י דאימא
וזכו שכ"י ג' צרכות ראשונות הם נכ"י דאימא
ומ"ש ששם נכ"י דדכורה ששם יורד הז"ה ר"ל
צחינת המוחין ששם נכ"י דחג"ת דיספריה
ששם טקיף ל' כנמשך פ"ה שבהם צערציה נקרא

ערבית דשבת

ההוד שהוא אלהים צבאות ובשלישי שם היסוד שהוא אל חי: (ד) אח"כ יאמר ישמחו במלכותך ועד בראשי"ת שבו עשרים וארבע תיבות והם עשרים וארבע קשומי כלה זכ"ר למעשה בראשי"ת יכוין שזיווג יעקב ורחל הוא ביסוד העיקרי: (ה) ויאמר וינוחו ב"ה כי היא עולה אבל ז"א אין לו עליה כליל שבת אלא שמתגדל חג"ת שלו וכולל בו חב"ד וחב"ד מתגדל וכולל בו המקפים דלמד שנכנסים בו וניקוד הוית החתימה היא בניקוד צבאות והי אחרונה צירי ועוד יכוין אותה משולבת באהיה ועוד יכוין אותה משולבת באדני על דרך האמור בחתימת ברכה ראשונה: (ו) בברכה חמשיית נצח דז"א נכנס כחכמי רחל ויכוין י"ה דיו"דן כלי ניקוד ושם כ"ן כלו פתח והויות החתימה בסגול ומשולבת גם כן באדנות על דרך האמור בחתימת ברכה ראשונה: (ז) בברכה ששית הוד דז"א נכנס בכינת רחל ויכוין י"ה וב"ן כאמור אלא שהניקוד פה היא צירי והוית החתימה בשבא ומשולבת גם כן באדנות על דרך האמור בחתימת ברכה ראשונה: (ח) בברכה שבעית יסוד דז"א נכנס ברעת רחל ויכוין שם י"ה פשוט ושם אהוה ושם הויה שניהם במלוי ההין ושניהם בלי ניקוד והוית החתימה בחולם ומשולבת גם כן באדנות על דרך האמור בחתימת ברכה ראשונה:

¶ (א) אחר העמידה יאמר ויכלו והוא עד שני דקדושין ובו נכנסים תלת פרקי קרמאין דלמד דצלם דאימא בראש ז"א ועתה נקראת הנוקבא תפוחין כי חג"ת דז"א סוד שלש אבות הנקראים תפוחים מאירים אור פנימי שלהם כמוחה שדם בנה"י דז"א ששם עומדת עם יעקב: (ב) לפיכך יכוין בויכלוזה לקף של שקיציית כי כן אברהם הוליד למאה שנה את יצחק שבסוף שמו יש קיף וכן באמצע שם יעקב יש קיף וקיף זו מתחלקת לשלשה פעמים ל"ג כנגד שלשה חג"ת ולפיכך יכוין בשבעי ראשון שם דחסד שהוא אל ובשני שם דגבורה שהוא אלהים ובשלישי שם הת"ת שהוא הויה: (ג) ומפני שאין רחל ויעקב עתה עולים בח"ג באותה מדרגה שעולים בחזרה דחול שהוא יום אלא שעל ידי נו"ה מקבלים הארה מהם במדרגה יותר פחיתה ממנה לפיכך יאמר ברכת מג"ן אבו"ת שהיא מעין חזרה ולא חזרה ממש: (ד) ויכוין ברמז השבע ברכות שבה השבע אותיות והשבע מרגלאן כסדר שכיון אותם בעמידה ובקדיש שאחריה יכוין כמו בראשון אלא שפה האהיה הוא דקס"א והיה"ו דס"ג שמספרם יצחק: (ה) ואח"כ יאמר מזמור לר"ד ויכוין כוס"י רוי"ה ר"ת ר"ך והם עם הכולל אר"ך אורות משיע דא"א שעתה יש לו כלם אר"ך מ"ב וחס"ד ס"ת מספרו הויה ויטיב הם החסדים בהיותם ביסוד דכינה יחס"ד דם נצאתם לחוץ ור"ת אלו עם ר"ת ידפונ"י הוא גם כן מספר הויה הי לאורך ימים ר"ת יל"י וס"ת מספרו אדני: (ז) ואח"כ יאמר קדיש יתום שאעפ"י שלא יהיו הוריו בנהגם מפני שהוא שבת הוא מזכר ומעלם כאמרו קדיש מדרגה אחר מדרגה בן עדן ואם הוא השבת אחרון של השנים עשר חדש אעפ"י שאינם כלים עד בתוך השבוע הבאה נשמת המת עולה ואינה יורדת עוד: (ז) וכוונת קדיש זה הוא כמו הראשון אלא שפה האהיה ויה"ו מלאים יודין ויאמר ברכו ויכוין בו כמו בברכו אחרון דערבית דחול: (ח) ועל ידו יכוין לקבל תוספת הגשמה ואף תוספת הרוח יקדים לקבל בו אם שכח לקבלו בברכו דקידם ערבית או אם לא שטעו שאז לא היה יכול לקבל תוספת הגשמה בוסרו"ם:

ויצרף

ט אברה"ם יג"ל חסד דז"א ומח חכמה יצח"ק ירנ"ן גבורה דז"א ומח בינה יעק"ב ת"ת דז"א ומח הדעת ובני"ו נה"י שלו שלהם נמשכה הגילה ורינה וכל שש קצוות אלו נשארו אף הם עם הנוקבא במקום או"א ור"ת אלו מאברה"ם ועד ינוח"ו הוא מספר א"ל הוי"ה שנותן ז"א לנוקבא אהב"ה אבא ונדב"ה אימא אמ"ת ז"א ואמונ"ה נוקביה:

י מנוח"ת שלו"ם השק"ט ר"ת מש"ה והוא מספר א"ל שד"י שלוקח ז"א עתה יכיר"ו ישראל כ"י מאת"ך מא"ת ך' שהוא כתר הוא מנוחתם עתה שעלו שם:

יא וע"ל מנוחת"ם דאו"א צריכים ישראל להתחבר עם המלכות במקום ז"א לעלות מ"ן לאו"א הנשארים למטה מפני שהוא עלה להעלות מ"ן לאו"א שמזדווגים למעלה ולפי שאין מ"ד דאו"א יורדים אלא ע"י מ"ן דמסירת נפש על קדוש ה' לפיכך יכוין למסור נפשו על קדושת ה' באמרו יקדישו"א א"ת שמ"ך:

יב ואין לומר ישמח"ו במלכות"ך במנחה מפני שאין למלכות שמחה בהיות דודה ז"א למעלה בדיקנא והיא נשארת למטה עם יעקב בלי זוג ויאמר שבתו"ת קדש"ך וינוח"ו ב"ם שמספרו מ"ב כי מתעורר עתה כל השם מ"ב של אנא בכח שכיווננו בד' תפילות דשבת לחזור לשרשו והוית החתימה יכוין אותה כלה קמץ ומשולבת באהיה: